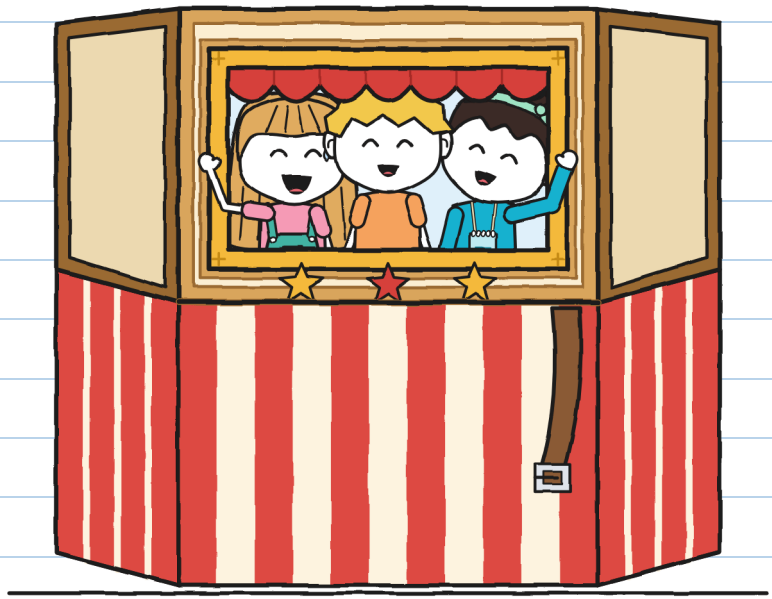
NEĮMANOMI PRISTATYMAI · 6

Vieta trims

LinguAula

(Gunio sąsiuvinis)

DYDIS S
Pradinis lygis · 7+

NEĮMANOMI PRISTATYMAI · 6
Vieta trims

Tekstas ir iliustracijos: LinguAula

DYDIS S · Pradinis lygis · 7+

Lietuviškas leidimas: LinguAula

Pirmasis leidimas: 2026

© 2026 LinguAula · info@linguaula.com

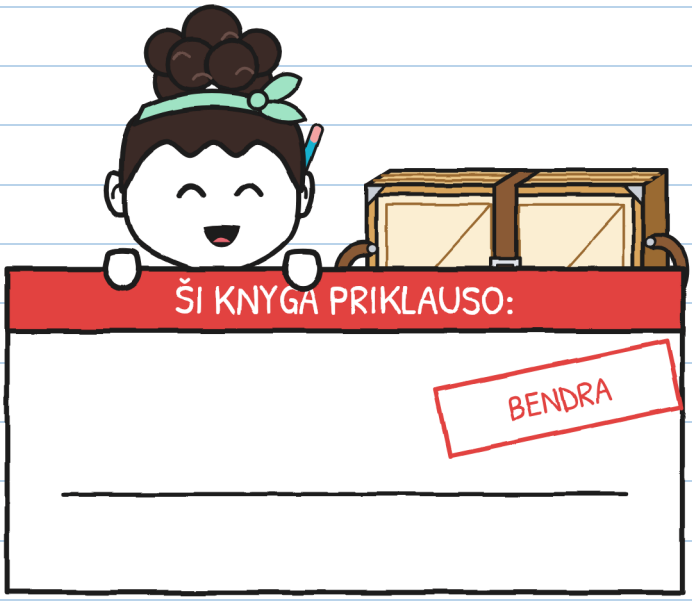
Galima laisvai kopijuoti – klasei ir namams.

Šeštoji serijos knyga. Ankstesnės: „Šis siuntinys kandžiojasi“, „Neatidaryti prieš griaustinį“, „Grąžinkite siuntėjui, prašom“, „Ne čia, Trupinuke!“ ir „Tortas dviem“.

LinguAula

Skyrių užduotys: linguaula.com

Nešti trise. Rankeną jau pasirinkau. –J.

Bendra. Telpame. –J.

Jei jį rasi, grąžink sulankstytą.

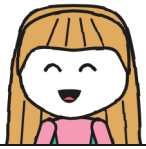
TIK PASAKOJE

Šis antspaudas žymi tai, kas nutinka tik pasakoje. Tikrų drakonų nėra. Siuntiniai neparskrenda atgal. Tikram pergabenimui žiūrėk 76 puslapį. –J.

KAS YRA KAS

Gunis. Matuoja centimetrais. Šią savaitę skaičiuoja ir dar kai ką kita.

Julita. Žino kelią. Paaiškinti jį – jau kitas reikalas.

Noa. Julitos draugė iš seniau. Matuoja žingsniais: jie visada su ja.

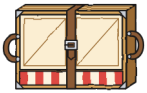
Irena. Veda teatro dirbtuvę. Nesako, kur eiti: sako „stok“.

Tonis. Iš ŽAIBO ir iš parduotuvės. Matuoja laiką ir nekomentuoja. Beveik.

Mara. Paskolina siuntinį. Dėžės neišleidžia iš rankų.

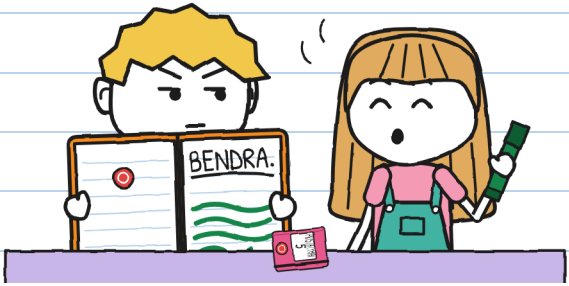
Nr. 6. Teatras, kuris telpa dėžėje. Jei niekas nelaiko dirželio, atsidaro, kur nori.

R. Siuntėjas. Šį kartą paliko eilutę inventoriuje.

PRISTATYMŲ SĄSIUVINIS 6
Gunio

BENDRA.

Penktas sąsiuvinis baigėsi dviem rodyklėmis laikrodyje. Šis – oranžinis, kaip mandarinas. Jis taip pat turi parduotuvės antspaudą.

Pirmame puslapyje parašiau vieną žodį. Palikau pusę puslapio laisvos, dėl viso pikto. Ji nebuvo laisva nė minutės.

Aš pirmą puslapį padariau bendrą savo raštu. –J.

SKYRIUS 1

Kodėl reikia trijų?

Pirmadienį išėjau iš mokyklos. Julita laukė prie prekystalio su voku. Nei žalias, nei mėlynas: turkio spalvos ir užklijuotas.

— Atnešė paštininkas. Parašyta: „Parduotuvei Neįmanomi pristatymai“. Dar neatplėšiu.
— Kiek laiko?
— Dvidešimt aštuonias minutes, — pasakė Tonis iš dėžės, žiūrėdamas į laikrodį. — Rajono rekordas.

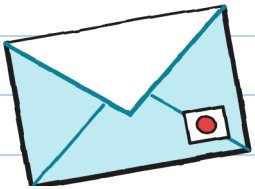

Ne mano. Svetimi vokai sveria triskart daugiau. –J.

Mara jį atplėšė nagu.

Aš Irena, bendruomenės centro teatro dirbtuvės vadovė.
Atnaujindama inventorių radau eilutę:
„Sulankstomas teatrėlis: dar negautas“.
Ar jis pas jus?
Šeštadienį, 31-ąją, – rajono žaidynės.
Jei teatrėlis į mūsų kiemą atkeliaus sulankstytas,
trijų žmonių komandos atneštas, aš ten pat jį pasirašysiu.
Noos komandoje yra vieta trims, o kol kas yra tik ji.

Julita: tai aš! Dabar užsiimu teatru.
Atsivesk ką nors, kas išmano siuntinius. –Noa

„Kas nors, kas išmano siuntinius.“ Tai buvau aš. Žodis „siuntiniai“ man patiko. Žodis „kas nors“ – mažiau.

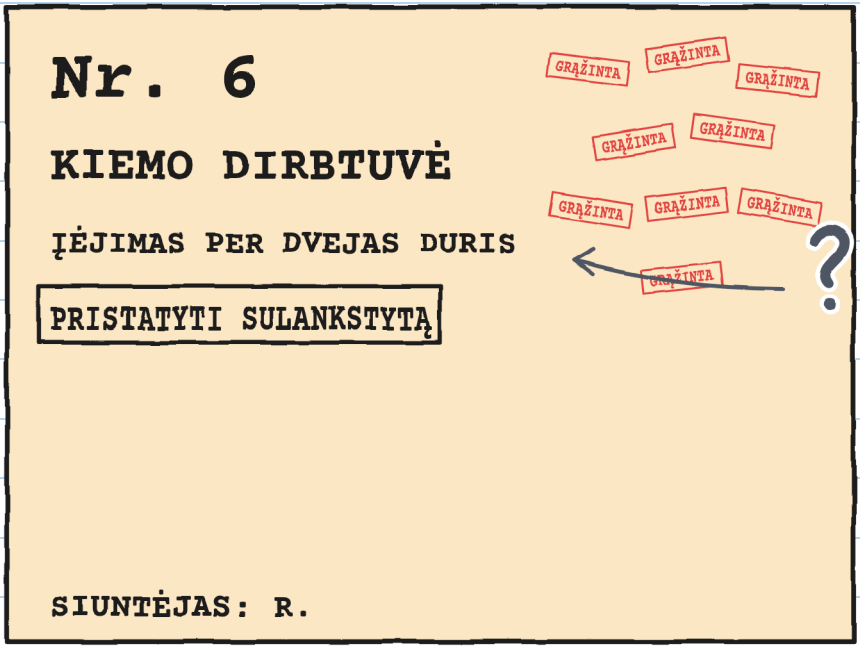
Penktą valandą atėjo Irena ir Noa. Irena nešėsi aplanką, liemenę su kišenėmis ir ant kaklo kabantį švilpuką. Noa nešėsi pakabintą užrašų knygelę, o už ausies turėjo turkio spalvos pieštuką.

Julita ir Noa ilgai apsikabino. Spėjau išmatuoti: vienuolika sekundžių. Aš stovėjau nuošalyje su sąsiuviniu. Sąsiuvinis ir tam tinka: kad kažkas būtų rankose.

— Čia Gunis, — pasakė Julita. — Jis išmano siuntinius.
— Sveikas, Guni, išmanantis siuntinius, — pasakė Noa. Ir užrašė mano vardą savo knygelėje.

Mara užlipo ant taburetės ir nukėlė Nr. 6 nuo lentynos. Dėžė – tokia pati kaip visos.

– Devyni antspaudai, – pasakė Julita.
– „Dvejos durys“, – perskaitė Noa. – Kokios dvejos durys?

Irena nežinojo. Mara taip pat. Aš tai užsirašiau su klaustuku.

— Nešiau jį devynis kartus, — pasakė Mara. — Pirmadieniais duris atidarydavo siuvimo būrelis. Trečiadieniais – choras. Penktadieniais – šachmatininkai. „Dirbtuvė? Čia ne.“ Niekas nepasirašė už dirbtuvę.

— Teatras repetuoja kieme, — pasakė Irena. — Ten nėra skambučio.

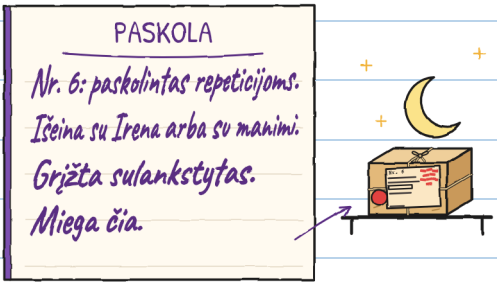
Irena atvertė aplanką ir parodė Marai lapą su antspaudu.

— Dabar dirbtuvė įrašyta žurnale: „Teatro dirbtuvė. Atsakinga: Irena“. Dabar yra kam pasirašyti.

— Kai jau yra kam pasirašyti, kodėl Mara jo nenuneša dėžėje? — paklausė Julita.
— Dėžėje nešiau devynis kartus, — pasakė Mara. — Dabar sąlygas diktuoja tas, kas jį gauna.
— Sulankstomas teatrėlis skirtas nešioti, — pasakė Irena. — Mano vaikai turi sugebėti jį nešti gatve. Jei negali, jis man netinka. O aš nepasirašau to, kas man netinka.

— Tai girdėjau kepykloje, — pasakė Mara. Ji užsirašė sąlygas knygoje. Etiketė lieka dėžėje. Dėžė - pas Marą.

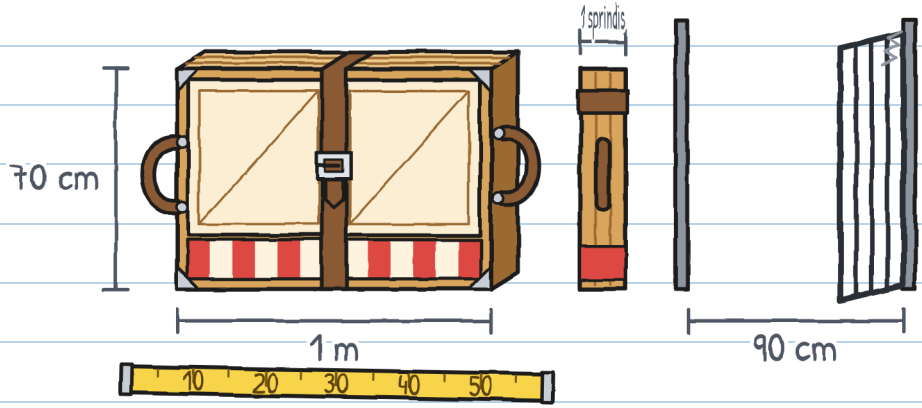

Miega savo lentynoje. Auštant jis niekur negrįžta. Vis dar devyni antspaudai. Paklausiau. —J.

Antradienį nuėjome į bendruomenės centro kiemą. Iš šaligatvio įeinama pro geležinius vartus. Jie užsidaro patys.

Mara pastatė dėžę ant žemės ir nuėmė dangtį. Teatrėlis išėjo ir išaugo, kaip Elijos stovas. Aš jau nebijau. Išsitraukiu juostą.

NR. 6 MATMENYS

Šonu pro vartus tilpo. Tai buvo lengvoji dalis.

Irena norėjo patikrinti, ar jis visas. Atsegė dirželį ir pasuko ryšulį. Plokštės atsivėrė pačios, nuo savo svorio: klak, klak, klak. Tai buvo scena su trimis sienomis, trumpa uždanga ir langu gale.

Pro langą matėsi Tonis. Jis ėjo su sumuštiniu. Burna buvo pilna ir jis negalėjo pasisveikinti.

– Visas, – pasakė Irena. – Dirbtuvės taisyklė: rankos – ant rankenų. Niekada ant vyrių. O kiekviename posūkyje kas nors laiko dirželį.

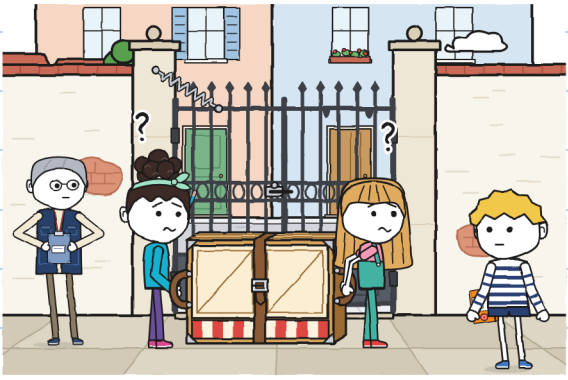
Irena ir Mara jį sulankstė ir užsegė dirželį.

— Bandome mes, — pasakė Julita. Noa jau stovėjo prie kitos rankenos.

Suskaičiavo iki trijų ir pakėlė. Pavyko. Apėjo kiemą ratu. Priėjo vartus. Jie buvo uždaryti.

Julita pažiūrėjo į juos. Noa pažiūrėjo į juos. Jos turėjo keturias rankas ir visos keturios buvo užimtos.

Aš stovėjau per du metrus, su laisvomis rankomis ir sąsiuviniu.

Atlaikiau vartus nugara. Jos praėjo. Irena kažką užsirašė aplanke.

Tą popietę išradau šio sąsiuvinio prietaisą.

TRIJŲ MATUOKLIS

kas ką daro kiekviename ruože

	NEŠTI 	NURODYTI KRYPTĮ 	ATLAISVINTI KELIĄ
kiemas, pirmas bandymas	Julita ir Noa	Julita ir Noa	
kiemas, antras bandymas	Julita ir Noa	Julita ir Noa	Gunis

Du pasikartojantys vardai ir tuščias langelis: praeiti negalima. Kai visi trys pilni – galima.

Ir užrašiau dar kai ką, mažesnio: „Vartus gali laikyti ir akmuo“.

Reikėjo suprasti etiketę.
— Dvejos durys – tai dvi vartų varčios, — pasakė Julita.
— Reikia atidaryti abi, — pasakė Noa.
— Pirma galime pamatuoti mūrą, — pasakiau aš.
Parodėme visi: Julita – vartus, Noa – salę, aš – gatvę.
— Paskui, — pasakė abi.

Nuėjau vienas. Už mūro radau kai ką. Kai grįžau, jos juokėsi iš kažko, kas buvo be manęs. Prasižiojau.
— Jau nuspręsta, Guni, — pasakė Julita. — Tai dvi varčios.
Užsičiaupiau. Ir užvertiau sąsiuvinį.

Brūkšnelį pamačiau po dviejų dienų. Mano. —J.

VIENA ISTORIJA, ŠEŠI DYDŽIAI

Yra šeši dydžiai, nuo 3 iki 16 metų, ir daugiau nei 20 kalbų. XXS, XS, S, M ir L turi tuos pačius puslapius ir tuos pačius piešinius. XL yra romanas. Keičiasi tik tai, kaip pasakojama.

DYDIS XXS · PRE-A1
GUNIS PARAŠĖ VIENĄ ŽODĮ IR PALIKO VIETOS. AR MATAI ŽODĮ „BENDRA"?

DYDIS XS · A1
Parašiau tik vieną žodį. Palikau pusę puslapio laisvos. Ji nebuvo laisva nė minutės.

DYDIS S · A2
Pirmame puslapyje parašiau vieną žodį. Palikau pusę puslapio laisvos, dėl viso pikto. Ji nebuvo laisva nė minutės.

DYDIS M · B1
Pirmame puslapyje parašiau vieną žodį. Palikau pusę puslapio laisvos, dėl viso pikto. Ji neišbuvo laisva nė minutės.

DYDIS L · B2
Pirmame puslapyje parašiau vieną žodį ir palikau pusę puslapio laisvos – dėl viso pikto. Ji neišbuvo laisva nė minutės.

DYDIS XL · B2-C1
Iliustruotas romanas · 13+
BEKM lygiai yra apytiksliai.

Kiekvienas savo dydžio. Tas pats teatrėlis. –J.

ŠEIMOMS IR MOKYTOJAMS

Skyrių užduotys: linguaula.com